

Opvs Theologicvm

Mauro, Silvestro

MDCLXXXVII

Q. 281. Vtrum episcopi etiam hæretici, excommunicati, suspensi, ac degradati habeant potestatem validè conferendi ordines.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84149](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84149)

Episcopus. Prima est, quia antiquitus electio Romani Pontificis spectabat etiam ad Imperatores, ad Clerum, & ad Populum; deinde cœpit spectare ad solos Cardinales, ac cœperunt eligi in Pontifices soli Cardinales; ergo non est mirum, quod creuerit dignitas Cardinalium, & quod prælati fuerint episcopis. Secunda ratio est, quia Pontifices ad regimen ecclesiæ vniuersalis solebant uti episcopis Italix, quos vocabant ad Concilium nationale: nunc autem cum Concilia rarissime cogantur, vtuntur solum consilio Cardinalium; ergo &c.

QVÆSTIO CCLXXX.

Virum episcopi iure diuino sint ministri omnium Ordinum?

1. **C**ertum est episcopum ita esse ministrum omnium ordinum, vt ex vi suæ ordinationis habeat potestatem conferendi omnes ordines maiores, & minores. Definitum est à Tridentino, in quo scilicet. 23. can. 7. habetur: *Si quis dixerit episcopos non esse presbyteris superiores, vel non habere potestatem confirmandi, & ordinandi, vel eam, quam habent, esse cum presbyteris communem, anathema sit.* Quæritur, vtum episcopi habeant potestatem ordinandi iure diuino, vel ecclesiastico?

2. Dicendum, quod iure diuino sunt ministri ordinum, qui sunt instituti iure diuino; sed vt dictum est q. 265. omnes ordines etiam minores instituti sunt iure diuino, & sunt sacramentum; ergo episcopi iure diuino sunt ministri omnium ordinum, etiam minorum. Ex opposita ratione solo iure ecclesiastico sunt ministri primæ tonsuræ, quia prima tonsura, vt dictum est q. 265. est ceremonia quædam iure ecclesiastico instituta, atque in sententia eorum, qui dicunt aliquos ordines esse solum de iure ecclesiastico, dicendum est, quod episcopi iure ecclesiastico sunt ministri aliorum ordinum.

QVÆSTIO CCLXXXI.

Virum episcopi etiam hæretici, excommunicati, suspensi, ac degradati habeant potestatem validè conferendi ordines?

1. **D**icendum, quod episcopi excommunicati, hæretici, ac suspensi, dummodo adhibeant debitam materiam, & formam, & habeant debitam intentionem, validè conferunt ordines, & in hac conclusione conueniunt omnes cum S. Thoma in 4. distinct. 25. quæst. 4. art. 2. Ratio est; quia cum minister sufficiens ponit materiam, & formam suffi-

cientem ex debita intentione, efficitur sacramentum, nec ecclesia potest impedire, ne positus his, efficiatur sacramentum, eo pacto, quo non potest impedire, ne sacerdos proferens verba consecrationis cum debita intentione, in materiam sufficientem, efficiat Eucharistiam; sed sicut sacerdos est sufficiens minister Eucharistiæ, sic episcopus est sufficiens minister ordinis; ergo sicut sacerdos etiam excommunicatus, suspensus, & hæreticus validè consecrat, sic episcopus etiam excommunicatus, suspensus, & hæreticus validè ordinat, dummodo ponat debitam materiam, & formam &c.

2. **O**pponitur primo. Potest ecclesia facere, ne sacerdos excommunicatus &c. validè absoluat, & ne validè efficiat sacramentum pœnitentiæ; ergo potest facere, ne episcopus excommunicatus &c. validè conferat sacramentum ordinis.

Respondeo negando consequentiam. Disparitas est, quia cum sacramentum pœnitentiæ sit institutum per modum iudicii, absolutio est actus iurisdictionis, ideoque minister absolutionis est sacerdos, non vtrumque, sed vt habens iurisdictionem completam in pœnitentem; ergo ecclesia auferens, vel non dans iurisdictionem, potest impedire, ne sacerdos sit sufficiens minister, adeoque ne absolutio sit valida. At cætera sacramenta baptismi, confirmationis, eucharistiæ, extremæ vnctionis, & ordinis non sunt instituta per modum iudicii, nec formæ ipsorum sunt actus iurisdictionis, adeoque pendent solum à potestate ordinis; ergo si minister habeat potestatem ordinis, ecclesia non potest impedire, ne minister faciat sacramentum validum, si ponat debitam formam &c.

3. **O**pponitur secundo; Innocentius primus epist. 18. ad Alexandrum episcopum, cap. 3. dicit arrianos, & alios hæreticos laicos conuersos ad fidem recipiendos esse per pœnitentiam, & per impositionem manuum, non tamen clericos ab eis ordinatos esse recipiendos in sacerdotio, vel in alio gradu clericali; ergo existimat ordinatos ab hæreticis non esse ritè ordinatos.

Respondeo, quod Innocentius non negat ordinatos ab hæreticis esse ritè ordinatos, sed solum statuit, ne cum ecclesiæ reconciliantur, admittantur ad exercenda officia sacrorum ordinum, quandoquidem licet receperint illos validè, non receperunt Spiritum sanctum, & gratiam, ideoque censentur indigni, vt exerceant officia ordinum. Colligitur hoc ex verbis Innocentij, qui dicit; *Quomodo fieri potest, vt eorum profanos sacerdotes dignos Christi honoribus arbitremur, quorum laicos imperfectos, vt dixi, ad S. Spiritus recipendam gratiam cum penitentis imagine recipimus.*

4. **O**pponitur tertio; S. Leo epist. 38. ad Anatholium, & refertur can. in Ecclesia dicit: *In ecclesia Dei, qua corpus Christi est, aliter nec vera sunt sacerdotia, nec vera sacrificia, nisi in nostris*

pro-

proprietas natura verus nos Pontifex reconciliet, verus immaculati agni sanguis emundet; ergo existimat sacerdotia hæreticorum non esse recta, id est valida, & sacrificia non esse vera.

Respondeo, quod S. Leo non loquitur de ordinatis ab hæreticis, sed de episcopis ordinatis à catholicis, qui propter metum confenserant hæreticis. Dicit ergo eorum sacerdotia non esse recta, & sacrificia non esse vera, non quia existimaret non esse valida, sed quia non erant Deo grata, & accepta, nisi tales episcopi prius reconciliarentur ecclesiæ catholicæ.

5. Opponitur quarto: can. *Consecrationem*, qui est Gregorii, lib. 3. epist. 20. dicitur non posse dici consecrationem, quæ fit ab excommunicatis; ergo censet ordinationem factam ab episcopis excommunicatis non esse validam.

Respondeo Gregorium docere non posse dici consecrationem, quæ fit ab excommunicatis, non quia censet illam esse invalidam, sed quia fit cum peccato, ideoque paulo post in eadem epistola non dicit illam esse iterandam, sed solum prohibet, ne ordinatus, & ordinans ad ministerium altaris accedant, hoc est eos ab officio suspendit.

6. Opponitur quinto: can. *per illicitum* 9. quæst. 1. qui est Damasi in epistola quarta, dicitur vulnerari caput ordinati per illicitam manuum impositionem, & subditur: *Nam quomodo honorem possit retinere, qui ab illo accepit, qui potestatem dare legitime non habuit, inuenire non possumus*; sed Pontifex loquitur de ordinatione facta ab excommunicatis, ut docet Gratianus; ergo censet ordinationem factam ab excommunicatis esse invalidam.

Respondeo, quod licet Gratianus existimaret Pontificem loqui de ordinatione facta ab excommunicatis, tamen hoc est falsum, siquidem loquitur de ordinatione facta à chorepiscopis, quæ profectò est invalida, cum chorepiscopi essent simplices sacerdotes.

7. Opponitur sexto: can. *excommunicati* 9. quæst. 1. dicitur excommunicatos illicitè manus imponere, quia potestatem ordinandi non habent; & paulò post subiungitur: *unde reuerari necesse est, quod minimè probatur fuisse collatum*.

Respondeo canonem illum non esse alicuius Pontificis, sed Paleæ, qui fuit solum Cardinalis, qui simul cum Gratiano censuit excommunicatos non posse validè ordinare. Sed in hoc erravit uterque.

8. Queritur, vtrum episcopus degradatus possit validè ordinare?

Respondeo, quod hæc quæstio pendet ab alia, in qua queritur, vtrum potestas episcopalis supra sacerdotalem addat potestatem ordinis, & characterem, an potestatem solius iurisdictionis. In hac autem quæstione, prima sententia, quæ tribuitur Scoto, docet episcopatum supra sacerdotium addere solam potestatem iurisdictionis prouenientem à sum-

mo Pontifice; & quia episcopus in degradatione gradu deiecitur, & omni iurisdictione priuatur, ideo docet hæc opinio episcopatum degradatum, ut potè iam priuatum omni eo, quod episcopatus addit supra sacerdotium, non posse validè ordinare.

9. Secunda sententia, quam cum S. Thoma sequuntur omnes penè theologi, docet episcopatum supra sacerdotium addere characterem, & potestatem ordinis, licet hæc potestas non sit nouus ordo, sed solum sit extensio quædam potestatis sacerdotalis, ut explicatum est quæst. 265. Quia verò ecclesiæ licet possit priuare potestate iurisdictionis, tamen non potest priuare characterem, & potestate ordinis, ideo ecclesiæ per degradationem non potest auferre potestatem ordinandi, ut potè quæ pendet solum à potestate ordinis.

10. Dicendum cum secunda sententia: episcopus degradatus potest validè ordinare. Probatur. Ex dictis enim quæst. 265. episcopatus est sacramentum, licet non tam sit ordo diuersus à sacerdotio, quam extensio quædam ordinis sacerdotalis; ergo episcopus in consecratione confertur potestas ordinis, vel quasi ordinis, quæ proinde non potest auferri ab ecclesiæ; ergo episcopus etiam degradatus retinet potestatem ordinis; ergo episcopus degradatus potest validè ordinare, eo pacto, quò sacerdos degradatus potest validè consecrare, & eucharistiam conficere. Hinc sequitur, quod quia omnes ordines sunt instituti à Christo, non potest ecclesiæ priuare episcopatum degradatum potestate conferendi illum ordinem. In sententia dicente ordines minores, & subdiaconatum non fuisse institutos à Christo, sed ab ecclesiæ, consequenter dicendum, quod ecclesiæ posset priuare episcopatum degradatum potestate conferendi illos ordines; sed de facto non priuat, quia cum priuare non possit potestate conferendi sacerdotium, neque priuat potestate conferendi ordines sacerdotio inferiores.

QVAESTIO CCLXXXII.

Vtrum episcopi, si careant aliquibus ordinibus, possint illos validè conferre?

1. **S**Uppponimus, quod ordo superior potest validè, sed non licitè conferri sine ordine inferiori: ex. gr. potest quis validè fieri sacerdos, etiam si non sit diaconus &c. E converso non potest aliquis validè ordinari episcopus, nisi sit sacerdos, sicut non potest validè accipere potestatem remittendi peccata, nisi acceperit, vel simul accipiat potestatem consecrandi, & in hoc conueniunt omnes. Hoc posito, queritur, vtrum si aliquis fuisset ordinatus sacerdos, & episcopus per saltum, ut dicitur, absque eo quod accepisset diaconatum, & subdiaconatum, & ordines minores